

og at der var Digtere, som kun vare Digtere paa Finansloven. Jeg nævner dette, fordi, som jeg begyndte med at sige, Finansudvalgets Arbejde ikke altid giver sig Udtryk i Betænkningen og ved Ændringsforslag. Arbejdet bestaar — og det henledte Finansministeren for Resten Opmærksomheden paa ved 1ste Behandling — netop i meget høj Grad i en saadan kritisk Gennemgang ogsaa af de tidligere paa Finansloven opstillede Poster, og man kommer meget ofte — jeg kan gerne sige for den væsentligste Del — ved denne Gennemgang til det Resultat, at en Del Poster, selv om der kan være Grund til at overveje dem, alligevel indtil videre maa blive ved at bestaa.

Maa jeg, siden jeg nævner dette og nævner det netop, fordi jeg gerne vil have, at ærede Medlemmer skulle forstaa, at vi i Aar saavel som tidligere — jeg kunde fristes til at sige maaske i højere Grad i Aar end tidligere — have foretaget en saadan kritisk Undersøgelse, tilføje, at det interesserer mig, at det specielt har været de to ærede Medlemmer, og det to Medlemmer af Højrepartiet, der have henstillet at foretage en saadan kritisk Undersøgelse. Navnlig det ene af de to ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), betragter vel sig selv og betragtes vel ogsaa af andre som Repræsentant for det Højre, der endnu har Flertal i Landstinget, og naar dette Forhold her interesserer mig, er det, fordi vi som Regel hen i Marts Maaned pleje fra Landstingets Flertal at høre Bæbrejdelser for, at vi sidde alt for længe med Finanslovsforslaget nede i Folketinget og behandle det i lange og brede Baner. Jeg tror, man har brugt det Udtryk derom, at vi sade som et Sogneraad og saa saa smaaligt paa enhver lille Ubedydelighed. Det interesserer mig derfor, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds netop opfordrer til en saadan Undersøgelse. Det bliver nemlig altid en Undersøgelse af Smaating, og det ærede Medlem nævnede netop saadanne Smaating som Understøttelse til en Digter og til en Avlsforening.

Jeg har ikke kunnet undlade at gøre disse faa Bemærkninger, og maa jeg føje til, at jeg tror at tale paa hele Finansudvalgets Vegne, naar jeg siger, at vi ere klare over, at det i høj Grad gælder om at være forsigtig med Hensyn til Opførelse af ny Bevillinger paa Finanslovsforslaget. Det er en Sandhed, at er det vanskeligt at komme ind paa Finanslovsforslaget, er

det endnu vanskeligere at komme ud af det igen. Jeg tror næsten, det var de Ord, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds brugte under Finanslovens 1ste Behandling. Finansudvalget maa ikke mindst benytte sin kritiske Sans overfor ny Ting, hvorom der stilles Forslag, og derom bære ogsaa i nogen Grad de 10 af Finansudvalget stillede Ændringsforslag Vidnesbyrd, at vi netop have haft vor Opmærksomhed henvendt paa de ny Bevillinger og været forsigtige med Hensyn til at faa Mænd eller Sager indførte paa Finansloven, fordi der saa er Vanskelighed ved at faa dem ud igen.

Der er foruden disse Ændringsforslag, som jeg har nævnt Tallet paa, saavidt jeg har kunnet tælle det op, 37 saakaldte „Samraad“ i Betænkningen, og desuden findes der en Mængde Oplysninger og Svar af mere eller mindre Interesse, men som alligevel sammen med Samraadene bære Vidnesbyrd om, at hvad jeg her har sagt, stemmer med, hvad der er foregaaet i Finansudvalget. Jeg vil gerne slutte disse Bemærkninger med at friske op, hvad der er sagt tidligere, baade fra min Side og ogsaa fra anden Side, under Finanslovbehandlingen, at der fra Flertallets Side, siden vi fik Systemskiftet, har været hævdet, at vi ikke i Finansudvalget ville sidde som en Overregering og Centrum for Administrationen, men at vi ville blive ved at holde paa den gamle kritiske Gennemgang af Finanslovsforslaget og af de enkelte Ændringsforslag, som maatte blive stillede. Det gøre vi ud fra den Betragtning, som her i Tinget, ikke af mig, men af en anden, er bleven udtrykt saaledes: Vi erkende Sandheden af, at 4 Øjne se mere end 2. Det er ud fra denne Betragtning, at Flertallet i Aar som sædvanlig holder paa at foretage denne kritiske Gennemgang. Men vi ville vægre os imod, at det skulde være det samme, som om man vilde indsætte Finansudvalget til en Overregering eller Centrum for Administrationen. At Oppositionen har andre Grunde til den kritiske Gennemgang, er selvfølgeligt. Flertallet mener, som det ogsaa er udtrykt tidligere, at det vil være en Støtte og Hjælp for Ministeriet, at der er flere Øjne end dets egne til at se paa Sagerne, og ud fra denne Betragtning har Flertallet behandlet dem. Jeg har ønsket at gøre disse faa almindelige Bemærkninger om Finansudvalgets Behandlingsmaade.

Jeg skal slutte med at give den Oplysning, at der til de to Paragraffer, som